

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Hyperaspistes Diatribae Aduersus Seruum Arbitrium Martini Lutheri

Erasmus, Desiderius

Coloniæ, 1526

VD16 E 3030

57 Falsa calumnia in Erasmu[m], q[uod] auocet a Christianæ pietatis
simplicitate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34433

moniaē ullo opusculo, probare, sed nec ullius facti uel uerbi exēplū ostēdere, Deinde qđ inauditū est, nec ipsam dogmatis formā ut intelligentiā declarare, ut saltē nos imitaremur. O festiui magistri lib. arb. Quid iā uos estis, nisi uox, p̄terea nihil? Qui nūc sunt Erasme illi, qđ sp̄m iactant, & nihil ostendūt, qđ dicūt solū, ac mox sibi credi uolūt. Nōne tui illi sunt, sic in coelū uecti: qui ne dicitis quidē, & tanta iactatis & exigitis. Rogamus itaq; p̄ Christū, Mi Erasme, tu cū tuis, nobis saltē concedi te, ut periculo conscientiaē nostrae absterriti, liceat metu trepidare, uel saltē assensum differre dogmatis, qđ tu ipse uides eē nihil, nisi inanē uocē, & strepitum syllabarū, scilicet, Vis lib. arb. est, Vis lib. arb. est, etiā si ad summū ueneritis & oīa uestra probata sint & cōsistent, Deinde adhuc incertum apud ipsos tuos, an ea uox sit uel nō sit, cū ipsi inter sese uariant & sibi ipsi, nō constant, Iniquissimū est, immo longe miserrimū, solo phantasmate uoculaē unius, eiusdēq; incertae, nostras conscientias uexari, quas Ch̄s sanguine suo redemit, Ac nisi uexari nox sinamus, rei accusamur supbiaē inauditaē, qđ tot patres tot seculorū contempserimus, qui lib. arb. asseruerint, cū uerius, ut ex dictis uides, nihil prorsus lib. arb. definierint, ac sub p̄textu & nomine illoꝝ, lib. arb. dogma erigerēt, cuius t̄m neq; speciem nec nomen possunt ostendere, & mendaci uocabulo sic deludunt orbem.

57 Atq; hic, Erasme, tuū ipsius cōsiliū appellamus, qđ supra suasisisti, esse omittendas eiusmodi q̄s ip̄tiones, ac potius docēdū Ch̄m crucifixū, & q̄sa sunt ad Ch̄rianā pietatē, Hoc em̄ iā dudū nos q̄rimus

rimus & agimus. Quid em̄ nos cōtendimus aliud
q̄ ut simplicitas & puritas doctrinæ Christianæ re
gnet, relictis & neglectis ijs, q̄ p̄ hoīes iuxta inuen
ta & introducta sunt. Sed tu q̄ cōsulis talia nobis,
ipse nō facis, immo cōtrariū facis, scribis Diatri
bas, decreta pōtificū celebras, autoritatē hominū
iactas, & oīa tētas, ut nos rapias in ista pegrina &
aliena a scripturis sct̄is ac nō necessaria uoluas, ut
simplicitatē & synceritatē pietatis Ch̄rianæ corrū
pamus & cōfundamus hoīm ad dītamentis. Quo
facile intelligim⁹, nec ex aīo te ista nobis cōsuluis
se, uec quicq̄ serio te scribere, sed inanib⁹ bullis
borū tuorū cōfidis te orbē posse duci quocūq̄ uis,
& tamen nusq̄ ducis, cum nihil prorsus dicas, nisi
meras cōtradictiones p̄ oīa & ubiq̄, ut rectissime
dixerit, q̄ te ipsissimū Protheon aut Vertumnū
appellauit, aut ut Christus dicit, Medice cura te
ipsum, Turpe ē doctori quē culpa redarguit ipm,
⁹⁸ Donec igit̄ uestrā affirmatiuā probaueris
tis, stamus in nr̄a negatiua, & sub iudice etiā toto
illo choro sanctorū quē tu iactas, ul' pot⁹ toto mū
do, audemus & gloriamur, id qd̄ nihil est, nec qd̄
sit, mōstrari certo p̄t, oportere nos nō admittere,
Atq̄ uos oēs eē incredibili p̄sumptione uel insa
nia, q̄ a nobis id ipsum exigatis admitti, nulla cau
sa, nisi q̄a uos multos, magnos, antiq̄s, id qd̄ nihil
esse ipsi fatemini, asserere delectat, q̄ si res sit Chris
tianis magistris digna, miserū pplm̄ in re pietatis,
eo q̄ nihil est, ac si magni ad salutē momenti foret
ludere. Vbi nūc est illud Græcorū ingenierū acus
men, qd̄ hactenus, saltē bella aliqua specie finge
bat mendacia, hic aperto & nudo sermone mērit̄

Vbi